

Téma: Obyvatelé virtuálních světů

Zpracování: článek do školního časopisu o životu na sociálních sítích

Obyvatelé virtuálních světů

aneb Sociální sítě vládnu dnešní době

Všechny nás ovlivňuje dění na sociálních sítích. Některé více, některé třeba vůbec. Facebook má své výhody ale číhá na něm také nebezpečí. Pro některé z nás se stalo denní rutinou prosedět u Facebooku celé hodiny a vybudovat si tak závislost. Život na sociální síti zasáhl dědečky a babičky dokonce i některé prababičky ale i někteří politici

Jak se pohybovat na sociálních sítích.

Dnešním trendem se stalo být neustále online. Proto také existují a neustále vznikají nové sociální sítě. Pokud si chceme založit účet nebo profil měli by jsme být rozvášní při volbě uživatelského jména ale i hesla. Při registraci volit heslo tak, aby nebylo snadné se do profilu nabourat ale také aby bylo snadné si ho zapamatovat. Při výběru fotografie vybírat tak, aby nebyla moc odvážná ale také moc odpudivá. Prostě normální foto. Hlavně mít se neustále napozoru, protože nebezpečí číhá na sociálních sítích všude.

Facebook a život na něm.

V posledních letech se stal Facebook velmi oblíbenou sociální sítí. Na Facebooku se dají najít a přidat do seznamu přátel lidé, které znáte, denně potkáváte nebo staré přátele, které jste dlouho neviděli. Zároveň se dá seznámit s novými lidmi. Bohužel přibývá případů, kdy na Facebooku dochází ke kyberšikaně nebo vydírání a sexuálního obtěžování též k pornografii. Je lepší, když si někoho neznámého raději proklepnete dřív než potvrdíte žádost o přidání do přátel. Dají se psát komentáře k fotografiím nebo statusům, označit přátele na fotografii nebo označit jako

„To se mi líbí“. Chatovat s uživateli je snadné stačí rozkliknout lištu chat a vybrat někoho z přátel a začít psát zprávu.

Další sociální síť.

Existuje mnoho sociálních sítí podobných Facebooku. Fungují na podobném principu ale s tím rozdílem, že se na některých přidávají jenom fotografie nebo jenom statusy, některé fungují jako seznamky. Patří k nim Instagram, Snapchat, Twitter, Ask a mnoho dalších. Podle ankety na druhém stupni základní školy, má aspoň jeden účet na sociálních sítích skoro každý

Virtuální svět nejsou jenom sociální síť.

Když jsem se na základní škole své sestry ptala na téma sociálních sítí mě překvapilo, že spíše tráví více času na online hrách nebo hrají s přáteli multiplayerové hry jako je třeba World of tanks, World of Warcraft a mnoho dalších. Takže není nutné trávit hodiny svého volného času na sociální síťi ale stačí si zahrát dobrou hru nebo vyrazit ven s přáteli.

Téma: Noční bouře

Zpracování: líčení

Noční bouře

Jednoho nádherného zimního odpoledne jsem kráčet sněhem zaprášenou krajinou. Šel jsem domů z kroužku malování. Zrovna jsme malovali stromy ve sněhobílém kabátku. A venku to vypadalo přesně jako na těch obrázcích. Bylo už docela pozdě a na cestu mi svítil už jen nádherný měsíc. Zrovna byl úplněk, tak to vypadalo, jako by svítily i lampy. Jenže tomu tak nebylo.

Z nenadání po obloze začaly plavat veliké tmavé mraky. Tyto mraky byly tak rychlé, že najednou zastínily ten nádherně zářící měsíc. A najednou už nebylo tolik světla co předtím, ale byl

velmi tmavý večer. Začal být i vlezlý mráz a já to měl pořád domů daleko. Oblékl jsem si svou bundu, která mě hřála, jako bych měl deku.

Po další chvíli chůze už mě to přestávalo bavit. Začal foukat ošklivý studený vítr a mě už začínala být zima. Všude okolo mě poletovali sněhové vločky, které vypadaly jako bílé origamy. Vítr byl furt silnější a jak v něm poletoval ten sníh, tak to vypadal jako malá tornáda.

Najednou se tyto vzdušné víry začaly zvětšovat. To už nebylo tak pěkné. Trochu jsem se bál, co se bude dít dál. V tu ránu vítr zesílil na vichřici. Přefukoval sníh i přes cestu. Vypadalo to, jako kdyby se rozbily továrny, které vyrábějí cukr. Jenže cukr to nebyl. Byl to pořád ten studivý sníh.

Po chvíli už se mi to nelíbilo. Byla z toho pořádná sněhová bouře. Mě už omrzal obličej. Neviděl jsem ani na krok, protože jsem bloudil bílou tmou. Najednou jsem se někam propadl. Byla mi ještě větší zima a nevěděl jsem jak se dostanu pryč. Začal jsem celý omrzat. Byl jsem fialovo modrý.

Poté jsem se probudil. Byla mi zima a tak jsem se přikryl peřinou a došlo mi, že to celé byl jen sen.

Téma: Noční bouře

Zpracování: líčení

Noční bouře

Procházel jsem se v noci po lese. Miluji tu atmosféru, vytí vlků a houkání sov. Šumění listů, slabý vánek si hraje s mými vlasy. Je teplá letní noc, počasí skvělé, nic, co by mělo narušit mojí tichou procházku po lese nehrozilo.

Když v tom najednou se ozval z dálky strašlivý hrom. Pomalu začínalo pršet. Záblesk! Hrom! Lekl jsem se a utíkal jsem se někam schovat. Věděl jsem, že při bouře se nesmím schovávat

pod strom, protože by mě mohl zasáhnout blesk. A to rozhodně nechci. Vtom jsem spatřil jeskyni a běžel jsem se schovat. Na kratičký okamžik jsem spatřil blesk. Je to něco neuvěřitelně krásného, vidět blesk. Malé děti kreslí blesky jako žluté, klikatící se čáry. Tak to ale není. Blesk měl takovou bílo-fialovou barvu a rozvětvoval se jako kdyby to byl strom a rostl z nebe k zemi. Podle starých řeků blesky tvořil Zeus, vládce Bohů. Podle starých severanů to byl Thór, který měl své kladivo Mjollnir a to vytvářelo blesky. Chápu tyto staré národy, že si mysleli že blesk je něco božského. Z mého zamyšlení mě vyrušil další hrom. Bouře byla skoro u mojí jeskyně.

Byl jsem vystrašený. Co kdybych nenašel jeskyni? Co kdyby mně zasáhl blesk? Co kdybych zemřel? A pak jsem si uvědomil že ne každý má možnost být sám v noci v lese při bouřce. Měl bych si ji užít. Opatrně jsem vykoukl ven z jeskyně. Pršelo. Byl jsem celý promáčený. Pohlédl jsem na oblohu a spatřil jsem měsíc v úplňku. V té chvíli jsem uviděl blesk který udeřil do stromu jen několik metrů ode mne.

Nebyl nejlepší nápad vycházet z jeskyně. Tak jsem zalezl zpátky dovnitř a lehnul jsem si na kámen. Byl tvrdý a studený ale mně se chtělo spát. Chtěl jsem zavřít oči a usnout. Ukolébavkou pro mě byly kapky deště. Slyšel jsem asi jen dva hromy a víc si nepamatuji. Usnul jsem.

Téma: Čarodějnický rej

Zpracování: zpráva do regionálního tisku o pálení čarodějnic

Čarodějnický rej

aneb každoroční slet čarodějnic

Tak jako každý rok, jsme se i letos 30. 4. 2015 od odpoledních až do pozdních večerních hodin, mohli na Černé louce setkat s hrůzostrašnými čarodějnicemi. Ty měly opět po roce svůj den, a tak si pro občany Ústí nad Labem, v čele s vedoucí výtvarného a tanečního kroužku připravily bohatý program.

Odpolední hodiny ve znamení barev a pohybu

Jak se nejlépe podobat čarodějnici? Nechat se namalovat od čarodějnice. Takto začínal program od čtyř hodin. Příležitosti nechat se pomalovat využívali hlavně malé děti, i když čarodějnické ruce si fixou často neunikli ani dospělí. Na malování na obličej však připadla pouze hodina času v programu, takže si pak rodiče mohli v klidu oddechnout.

V pět odpoledne se pak Černá louka proměnila v jedno velké hřiště, kde se mohli vyřadit malí i velcí. Nechyběl pozemní famfrpál, čarodějné kuželky pro ty nejmenší i Potterův letecký trenažér a následný závod.

Večer plný ohně a tance

V sedm hodin večer pak proběhlo slavnostní zapálení vatry, která odstartovala ohňovou a taneční show, kterou si připravili studenti z taneční skupiny Světluška pod vedením paní profesorky Marty Ondráčkové.

Mezitím se také hlasovalo o nejošklivější a nejstarší čarodějnice. Vyhlášení pak proběhlo zhruba před půl devátou. Nejošklivější čarodějnicí se pro rok 2015 stala Ema Krátká, a tou nejstarší paní Marta Kropáčková s úctyhodnými, ale krásnými 85 lety, která na slet dorazila se svojí vnučkou. Obě vítězky byly odměněny sladkou odměnou, strašidelnou korunkou a společnou fotografií.

Pódium i filmové plátno jen pro ty nejodvážnější

Večerní oblohu sice krátce po půl deváté zahalila černá mračna, to však neznepokojilo ani trochu rockovou skupinu Ohniví jezdcí. Ti za hodinu svého vystoupení předvedli divákům opravdu ohnivou a snad i trochu pekelnou show. Příjemně je tak naladili na dvou hodinové promítání filmu Kladivo na Čarodějnice, na které však zůstali jen ti nejodvážnější.

Celá akce se perfektně vydařila, organizátorům patří velké poděkování.

V Ústí nad Labem

2. 5. 2015